

NOTA.

Tots els que vulgan rebre's Setmanari de L'IGNORANCIA p' es correu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓN.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pèp Tous
Plassa de Cort,
núm. 14.
Can Planella,
Sindicat, 59.

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'60 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca..... 3 mesos.... 0'85
1 any..... 3'25
Dins España..... 3 mesos.... 1'00
1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evità plets y questions.

ELS TERREMOTOS.

Molt contents estám de veure s'animació qu' hey ha dins Ciutat y dins Mallorca per recohi cantitats y objectes per socorre els nostros germans de Granada y Málaga, que per causa d' els terremòtos, y no tení casa, ni ròba, ni que menjá, se veuen obligats a viure a l'ayre libre y a agentá es fret y s'aygo, y es vent, y sa neu, y sa serena, y sa gelada de ses nits riguroses de sa present estació. Nostr' Amo y tot, ó sia el Santíssim Sagrament no té més tabernacle ni més iglesia qu' un cotxo posat al mitx des camp; y allá batian els que neixen, y allá diuen missa, y al mitx del camp se fa tot.

Molt contents estám de qu' els mallorquins siam d' els primés qu' hajam procurat assistirlós amb doblés y flassades de totiduna, y que continuem replegant cantitats y ròbes per remediá tantes necessitats. Tots hey tenim sa pell; tots tenim sa ròba a s'estenedó y voldríam qu' els altres fèssen tant per nòstros, si vengués el cas. ¡Deu mos n' alliber!

El Rey en persona, sense pò y amb cent mil duros a sa butxaca, s' en hi es anat totiduna. Axi hen fan els homos. ¡Sabeu es festé qu' es de blau! Ell n' han quedats més de catorze mil sense casa ni fogá; més de coranta mil sense feyna, més de quinze mil que podían assistí a n' els altres y son fuyts. Y no parlém d' els mòrts perqu' hey ha pòble que la iglesia s' en es entrada per endins y no ha quedat defòra de sa terra més que sa creu de lo més amunt des campaná.

N' hi ha un altre que se son esbucats trenta y tants de carrés amb ses cases y tot; un altre que no més hey son romases trenta dues persones y es Batle que còm homo no ha volgut desampará es pòble. Hey ha casa que corre per avall y ja está a més de cent pams d' allá ahont estava.

Vamos; no hey ha que ponderarhó. Es farest del tot; y per molt qu' arrepleguem y per molt qu' hey enviém encara

no bastará per tothom, perque no es tracta d' un pòble totsòl ni d' una provincia tota sola sinó de provincies senerses. Molt contents estám de qu' els mallorquins quedem en bòn lloch en aquesta ocasió y es còsa de que tots fassem un esfòrs y donem d' almoyna a n' aquests germans nostros tot lo que poguem. Son dignes de llástima perque després de tení ses viñes plenes de filoxera y d' havè sofrit s' amenassa des còlera y temporals de vent y d' aygos y de trons y llamps, s' en es vengut per ells la fi del mon, perque no deu pareixe altre còsa per allá es veure tants de desastres plegats.

Que sa caritat nòstra aplegada amb sa de ses altres provincies, que no dòrmen, puga aliviá una mica ses séues penes y horrosos trabays. Enviemlós tot quant poguem, que son germans nostros del tot.

PEP D' AUBEÑA.

LO QUE POT SA REFLECCIÓ.

Era un decapvespre a s' horabaixa; es vent siulava per dins els pinars y clivells de ses pòrtes; sa neu tapava ses encletxes de ses muntañes y es fret tenia amagats dins ses còves y enfoñays els animals ferosos. Se vèya lluný un antich castell, y de sa canonada de sa séua xemènèya, sortia una columna de fum; mentres un señó de mitjana edat se mirava aquella temperatura tan rigurosa, de derrerera els vidres d' un hiverneró.

Un pòbre pelegrí enredat de fret; esbaltit de cansament y debilitat per sa fam, caminava a aquell palau ahont pensava passarhí sa nit y cobrá un poch de fòrsa per seguí el séu camí.

Arribá quant es Sol ja havia una bona estona que s' havia pòst; demaná es señó, y aquest plè d' orgull devallá; y quant es pelegrí el vé, el saludá amb tot respècte y cortesia y al mateix temps li demaná la gracia de que li deixás passá sa nit a

dins aquelles cases, encara que fos dins es recó més despreciable d' elles.

Aquell señó plè d' arrogancia y orgull, acarantsè amb aquell pòbre amb veu desdenosa, li digué:

—Diguesmè: ¿de quant saps tú, que aquesta casa méua sia hostal? ¿Tal vegada has vist cap anunci demunt els periòdichs ó has vist cap cartell p' els caps de cantons de ses plassas qu' anuncias semblant còsa?

El pelegrí s' escollá aquell señó amb una postura modesta y resignada y amb tò sumís, però molt libre é independent, li digué:

—Señó: si no vòl que jo romanga aquesta nit dins son palau, al méuos fassi el favó de respòndre a unes quantes preguntes que li vaitx a fé.

Aquell señó més per passá un rato contemplant aquell *contraste* de sa misèria d' aquell homo amb sa séua gran opulència (qu' axò sòl essè una vianda qu' agrada molt a n' els còrs desnaturalisats y envilitats per s' orgull) li digué:

—Axò si que pòts dí tot lo que voldrás, y crech que no estarás per respòstes.

—Aquestes cases que vostè poseheix, (digué es pòbre) ¿que les ha comprades, ó les ha heredades des séu pare?

—Les he heredades des méu pare.

—¿Y aquell, de qui les va havé?

—De mon avi.

—¿Y ara que ja no les habitan?

—¿Que no veus que son mòrts y están dins es *panteon* de sa familia?

—¡Ah! (digué es pòbre) vòl dí qu' els antepassats, pares y ávis per temps habitavan aquesta casa, y, ¡avuy ja no la habitan!

—Y está clá.

—Ydò, bé; ¿que no veu vostè, que dins poch temps los seguirá y no les habitará tampoch? ¿y vòl qu' axò no sia un hostal? un hostal es, y no 's res pús.

Dit axò, aquell pòbre girava per tornarsen quant aquell señó mudant els colors de sa cara a causa de s' impressió que li havia fèta sa conversa des pelegrí, doná ordre als séus criats perque li donassen menjá, y lloch apropòsit per

descansà aquella nit, mentres ell s'en entrà per endins reflexionant més y més ses paraules d'aquell pòbre. Quant fouch dins son despauix ó sala de visites, se mirà de prim conta els retratos del seu pare y del seu avi; y aquests retratos qu'antes li pareixian uns mapes ó uns passatges d'adorno, mirats amb sos uys de sa reflexió detenguda y sèria, li pareixqué que li deyan amb una veu muda, però molt eloquent:

«Mira qu'axí còm nòltros possehirem aquesta casa y ara ja no la possehim, dins poch temps tú vendrás à fermós compania y altri possehirà sa casa que tú posseheixes.»

A poch à poch comensà à coneixe qu'aquell pòbre tenia rahó; qu'aquella casa no era més qu'un pur hostal; y que tots els bens d'aquest mon que tant enlluernan, no son més que tonteries y juguets de nins.

Desd'aquell dia aquell senó va essé un altre; tornà un homo virtuós y caritatiu, y en lloch de posà tot es seu afecte à los bens del mon, sòls los estimà per lo que valen.

Si nòltros prenguent s'ecsemples de aquest senó tractassem de reflexionà amb detenció y serietat totes ses còses, no se veurían tants de desgavells al mitx del mon; perque per falta de reflexió es que prenim moltes vegades ses còses à s'en revés, prenguent els mèdis per el fi, y donàm à moltes altres un valor que no tenen despreciantnè moltes d'un valor inmens. Altres vegades n'encollám una de dolenta amb una de bona, còm succeheix en aquells qu'es dematí blasfeman del Sant Nòm de Deu, y es decapvespre los veureu à l'Esglesia. Altres los sentireu infamà el Sant Nòm de Maria, nòstra Mare, y poch temps després los veys assistí amb *romeria* à qualcun d'els seus oratòris. Altres passen la vida còm à modorros, sense sebre d'hont vénen, qui son, y ahont van à parà; y seguint tota sa séua vida de divertiment, en divertiment, tenen una mòrt tan fatal còm inesperada.

Causa de pòca reflexió es sa conducta d'aquells que correrán si hey impòrta per no deixà una missa en dia de precepte; y després se riuen d'els dijunis ó de ses bules.

Sa falta de reflexió es que tants de desgraciats no reconeguen à la Esglesia Catòlica, Apostòlica, Romana, per sa verdadera que mos pòt donà sa felicitat en aquest mon y en l'Eternitat, amb tantes nòtes brillants qu'heu asseguran fins à sa evidència, y que per poch que badassen els uys de sa reflexió, la veurían resplandí dins sa claró de sa veritat.

Amb una paraula: podèm dí que tots els mals, tots els desgavells qu'es veuen en el dia, tenen per causa, el qu'els homos en lloch de reflexionà sèriament demunt els seus actes, passen el temps amb divertiments, interessos y gòigs mundanals prenguent per accessòris to-

tes ses còses que los pòden aprofità per un bòn destino à l'Eternitat.

Si nòltros fossem un poch més diligents en meditá profundament sobre sa nòstra conducta, mirant es terme ahont van à parà totes ses còses, de segú que les valuaríam sempre per lo que valen; llavònses si que podríam dí en veritat *Lo que pòt sa reflexió.*

MESTRE GRINOS.

LOS SANTOS INOCENTES.

¡Oh, poncelletes hermosas,
Gloria de la cristiandad!!
¿Qui no román encantat
Quant vos veu tan candorosas?

Apenas vareu guaytá
Dins les primeres aubades,
Y foreu totes tronxades
Per un còr molt inhumá.

Los vòstros perfums riquíssims
Agradaren tant à Deu,
Que prònte en el Palau seu
Volgué llliris tan puríssims.

De dins la més tèndra edat
Amb ales de l'innocència,
Pujareu à la eminència
De la més gran santedat.

Vòltros foreu les primícies
Del *Cordero* immaculat;
Y ara en el seu costat,
Gosau etèrnes delícies.

L'iglesia, Raquel hermosa,
Vòstro martiri plorá;
Y aquest la va engalaná
Amb la flòr més preciosa.

Jò vos consider qu'estau
Apròp del qui glòria eus dona,
Y qu'amb sa palma y corona
Qual nins innocents jugau.

D'els Martirs foreu las flòrs;
De les Vèrges lo planté;
Vòstra sanch neixé va fé
Tals llevors dins molts de còrs

Al *Cordero* anau seguint,
Cantant aquell himne hermós;
Y el lliu pur y olorós
Lo vòstro front va ceñint.

Blanquetjan vòstros vestits
Per l'innocència més pura;
Aumentantlós s'hermosura,
La sanch de que van teñits.

Si portau la flòr del lliu
Còm à Vèrges innocents,
També dins al mateix temps
La palma del sant martiri.

Alcansáunos del Señor
D'aquell Deu qu'es tot clemència,
Qu'imitem vòstra innocència
Vòstra pureza y candor.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

El señor Governadó s'ha dignat enviarmós un Cuestionari perque mos ocupem dius es nòstro setmanari d'els problemes socials que comprèn. Li prometem ocuparnosé axí còm ho permetrán ses curtes columnes des nòstro periòdich, comensant desd'es pròxim número.

**

Agrahim à Don Gabriel Oliver sa invitació que mos va fé p'es Ball que va doná *El Centro*, (del qual n'es digne President), el divèndres derré; y desitjám qu'haja recullit molts de donatius, p'els nòstros germans de Granada y Málaga.

**

El señor President de *La Protectora* mos invitá p'els balls que pensa celebrá aquesta acreditada Societat à sa Llonja. Ley agrahim de tot bon còr.

**

Hem rebut els dos primés números d'un periòdich nou *El Rat Penat* que se publica à València en valenciá, redactat per escriptòs valencians, catalans y mallorquins. Es un periòdich que no té res que desitjá; bona forma, bona impressió, bona lletra, barato, y plé de bons articles y bona doctrina. Li desitjám tota casta de prosperidats.

**

Hem rebut també un tomet qu'ha publicat Don Ubaldo R. Quiñones titulat *¿Qué hay?* Agrahim s'atenció, y oferim à son autor que'l lletgirèm per fermosné càrrech abans d'emetre opinió sobre el seu contengut.

**

També hem rebut y correspost totdu-na, además d'els ja anunciats, els si-guents periòdichs:

El Tambor, El Magisterio Buralés, Boletín de la Sociedad Arqueológica Luliana y Lo Rat-penat.

**

Un nou periòdich es nat dins Palma: es el *Bolletí de la Sociedad Arqueológica Luliana*. Li desitjám molts d'añs de vida.

**

Don Salvadó Coll es un gran homo. En parlá d'havé de remediá una verta-

dera necessitat, ell va davant de tots. Destira d'els cordons de sa bossa y amolla roys de doblés. Ja ha enviat a n'els punts d'els terremòts cinquanta mil pessetes. ¡Que paupes! Y lo milló de tot qu'axò heu va fé de totduna y directament, sense esperá que los hi demanassen; de manera qu'aquells qu'hajan tengut necessitat de menjá y de vestí no han estat esposats a morir-se abans de tení els ausilis. Axò succeheix moltes vegades. Se sap una necessitat; tothom la vol remediá; però entre es dirhó y es ferhó passa temps suficient perque 'l pòbre qu'ha mesté socorre tenga temps de tot y s'en vaja a l'altre mon.

També dit señó doná doblés perque s'Acadèmia fassá òbres a s'Escòla de dibuix de Palma, però ara heu veurèu quant estarán llestes.

A Ciutat aquests derrés dies tendrèm més de dues dotzenes de balls d'aquells de piñol dols, sense contá els de ses viles y llogarets.

També per Málaga y Granada y per ses viles y llogarets veynats en tenen casi cada vespre, però son de piñol agre, y ben agre.

Ja hey estám atrassats els mallorquins. De cada mil persones de segú que n'hi deu havé noucentes noranta nou que no han vist may cap llum eléctrica que donás claró a tèrres mallorquines; quant a n'els Estats-Units son molts es qui l'empran a ca-séua perque está tan barato còm es gas. Cada vespre s'encenen allá més de noranta mil llums elèctrichs y una compaña tota sola proporciona electricitat a més de dotze mil llumaneres. Aquesta casta de llum tan clá còm es Sol, que no pega foch, ni soya, ni esclata, ja comensa a escamparsé per Barcelona y altres punts. Ara no sabèm si per passá es canal y arribá a Mallorca haura mesté coranta ó cinquanta anys. Es temps mos ho dirá. Per altre part no mos podèm queixá perque encara dins els Tancats hey ha bregues de cans que donan molt de gust a n'es públich. Y dins es Presidi encara hey ha atlòts que se matan a cotxillades y sotilades que s'esfondran; y p'els carrés tenim fanch abastament.

S'altre día cinch persones, y no qual-sevòls, entravan dins un carruatge tres arròves de sobrassades, y els dependents de sa Porta de sa Calatrava les afinaren. Llavò heu pagan els justs p'els pecadós, perque per 'mor d'els atrevits, ha de sufrí regoneixement aquell qu'es incapás de faltá a sa lley, y tothom ha de tení s'incomoditat des registro per causa d'un totsòl que comèt engany.

Hem sentit a dí qu'alguns pous de Ciutat han tengut una pujada d'aygos bastant sensible. No sabèm si atribuhir-le a sa fòrsa interiò de sa terra còm a València ó si a sa molta d'aygo ploguda dins aquest hivèrn. Axò derré es més natural que lo altre.

¡Ja n'hi ha de fanch, germanets! Però si n'voleu veure molt ferm passau p'els carrés de ses figueres baixes. Tant n'hi ha de bròu, qu'hem vist una llanxa apareyada a una plassetta per podè navegarhi p'el mitx. Y axò es la pura veritat.

¡Hala, carrilés; xeripa!! Dissaple qui vé, a mitx día, dins es corté d'els Civils en la Mercè han de vendre un cavall.

S'altre día, dins La Sala. Es un manestral argenté qui parlá: —Señó! M'han dit que tornavan els doblés del còlera. ¿Qu'es veritat?

—Sí, hombre, sí. ¿Que n'hi teniu vos, aquí?

—Sí, señó.

—Ydò treys sa papeleta que vos féren.

—No m'en donàren; però que mir sa llista y m'hi trobará escrit.

—¿Còm vos deys?

—Jo; Fulano de tal.

Comensá el señó a mirá llistes y a la fi el trobá y va veure qu'havía donat dos cèntims. Li torná es dos cèntims; y un señó qu'heu vé y qu'esperava torn per cobrá cent duros, digué:

—¿Hala, estau content? Ydò, sapigau que val més de dos cèntims sa feyna que heu perduda y feta pèdre.

Una sola vila d'Espanya qu'es Madrid ha despatxat en sis dies que son desde Nadal a Cap d'añy en els séus estanchs vint y sis mil duros de xigarrillos de papé. ¡Axò si qu'es fumá! Y ben reflexionat no es molt porque surt a uns quatre cèntims d'escut per día y per homo.

Si no heu vist sa magnífica font monumental que fan al cap d'avall d'es carré de Palacio, anaula a veure que vos agradará.

Es carré d'es Forn de sa Pescatería, que fa temps qu'está condemnat a mòrt, está plé de murtra. No sabèm perqu'es sa festa. En no essé que li haja vengut s'indulto.

Sa nevada anunciada per L' IGNORANCIA, ja es venguda.

Remey per curá sedes:

Amoniac líquid..... 60 grams.

Aygo bullenta 1 litro.

Alum en pedra 60 grams.

Axò mesclat s'en rentan ses mans ó els pèus y després s'untan ses sedes en

Pomada ximple..... 30 grams.

Alum en pols 4 grams.

Axò ben mesclat, y ja m'en tornareu sa respòsta.

Remey p'es garrotillo que pareix han donat bon resultat:

Muyá un pinsellet dins pols d'alcanfora y posarliós demunt es têt de sa gargamella des malalt cada quart d'hora es primé día, cada hora es segon y després no tant sovint.

Fé neta sa gargamella amb un pincelet ó plometa ntat de petròleo.

Cremá devòra es malalt esència de trementina qu'els adrogués anomenan aygo rás.

A Madrid reberen es telegrama siguent en francés *Au Roy Alphonse XII*, que vol dí *Al Rey Alfonso dotze*. Còm hey ha un carré que se diu d'*Alfonso dotze*, cercaren per dins aquest carré un francés qu'hagués nòm *Le Roy* y no'l trobaren y posaren es telegrama en llista.

NOTICIA SOBRE SES ORDRES MILITARS D'ESPAÑA

- 1 Sa de Caláfrava.
- 2 Sa d'Hospitalaris de Burgos.
- 3 Sa de Santiago.
- 4 Sa d'Alcántara.
- 5 Sa de Montesa.
- 6 Sa del Toisson.
- 7 Sa del Avis.
- 8 Sa de Cristo.
- 9 Sa de la Encina.
- 10 Sa d'els Liris, fundada en 1023.
- 11 Sa del Salvador, en 1117.
- 12 Sa del Hacha, en 1150.
- 13 Sa de Monteagudo, en 1180.
- 14 Sa de Trugillo, en 1190.
- 15 Sa de Sant Jordi de Alfama, en 1201.
- 16 Sa de Santa María d'Espanya, en 1270.
- 17 Sa de la Vanda, en 1332.
- 18 Sa de la Paloma, en 1383.
- 19 Sa de la Rahó, en 1383.
- 20 Sa de les Azucenes, en 1413.
- 21 Sa de la Escama, en 1420.
- 22 Sa de Borgoña, en 1535.

A Espanya li podrán dí sa Nació de ses ordres, però está molt lluný d'essé sa Nació de s'ordre.

NOTA INTERESSANT.

L' IGNORANCIA ha mesté corresponsals a ses viles per sa venta y suscripció des setmanari. Tots els que vulgan tení aquest cárrech, que no es de gratis, que se dirigeixcan a son Directó, Moliners 12, Palma.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 18 de Jané.

EL SANTÍSSIM NOM DE JESÚS.

Coranthòres.—Comènsan à s' iglesia de Sant Jaume, dedicades al gloriós Sant Sebastià.

Funcions amb Nostr' Amo patent.—A la Pietat l' Adoració al Santíssim y ses oracions de Sor Maria Rosa. A la Mercè s' escercici de l' esclavitut Mariana després de sa Doctrina.

Funcions lises.—Comunió y missa à les 8 à Sant Juan per Sant Jusep; à Sant Jaume à s' horabaixa à la Santíssima Trinitat; als Desamparats à les 4 y mitja al Amparo de Maria; à Santa Magdalena à les 6 escercici à la Beata; à Sant Francesch à les 7 comunió p' els terciaris y al Socós també p' els congregants; à Montission à les 7 y mitja comunió; à Santa Eulària visita d' els Josepins; à Santa Ana à les 9 escercici de Sant Jusep.

Correus.—En surt à les 7 per Alcudia y Barcelona; à les 8 per Ervissa y Alicante.

Costums.—Varies societats donan balls de màscare.

Efemerides.—1684. Morí l' arquebisbe D. Bernat Cotoner.

Temps.—Si Deu no vòl lo contrari; sòl, fredó y sequedat.

Signes.—Es sòl està dins Capricorn y sa lluna en el mateix, y Júpiter en Lleó, que vòl d' hermosura y alegria en los qui neixerán avuy.

Feynes.—Anau à veure els sementers y descansau.

Dilluns 19.

SANT CANUT REY Y SANTA GERMANA

Coranthòres.—Segueixen à Sant Jaume.

Funcions amb Nostr' Amo.—Per Sant Jusep: à les 10 à ses Tereses; à les 11 y un quart à Sant Nicolau y à Sant Francesch; à s' horabaixa à Santa Eulària, Sant Jaume, Sant Miquel, Sant Geróni, Santa Clara y Santa Magdalena.

Funcions lises.—Per Sant Jusep: à les 5 y mitja à Sant Francesch; à les 7 à Santa Creu, Montission y el Socós; à les 7 y mitja à la Mercè, Sant Juan y Sant Antoni de Viana; à mitx dia à Sant Cayetano; à s' horabaixa à Sant Nicolau y à Sant Felip Neri.

Correus.—A les 7 del matí sòl arribà el de València y à les 4 des capvespre surt es vapor per Mahó.

Costums.—Se sólen fé llamades al mitx d' els carrés.

Efemerides.—1631. Dugueren blat à Mallorca.

Temps.—Es molt probable que fassa vent.

Signes.—Es sòl entra en Acuari; sa lluna tamoc. Els nins que neixerán avuy serán venturosos si no es fan marínés, y ses nines vanes però discretes.

Feynes.—Podau els arbres.

Dimars 20.

SANT SEBASTIÀ MARTIR PATRÓ DE PALMA

Coranthòres.—Acaban à Sant Jaume.

Funcions.—A les 7, s' escercici del Beato Alonso à Montission. Indulgència plenaria à La Seu.

Novenes.—Comènsa sa de S. Francisco de Sales.

Correus.—Surt à les 4 es vapor cap à Barcelona.

Costums.—Segueixen ses llamades y balls de màscare. Festa à Costitx y Alcudia, Ciutadella y Mahó.

Efemerides.—1640. Processó ds Sant Sebastià per massa aygo.

Temps.—Es regulá que segueixca es vent.

Signes.—Es sòl en Acuari, y sa lluna també.

Els nins que neixerán avuy prosperarán fóra de ca-séua. Ses nines serán faneres però no los servirà de gran cosa.

Feynes.—Sembrau còls y ápits.

Dimecres 21.

SANTA INÉS, VERGE Y MARTIR.

Coranthòres.—Comènsan à Sant Antoni de Viana, dedicades à son Sant Tutelar.

Funcions.—A s' horabaixa, à Sant Jaume, la Agonia del Señor: à Santa Creu s' escercici per Sant Lluís.

Novenes.—Comènsa sa del Beato Sebastià Valfré.

Correus.—A les 3 arriba d' Ervissa y d' Alicante, à les 5 surt per Alcudia y Mahó.

Costums.—Festa à Santa Inés d' Ervissa.

Efemerides.—1675 Sortiren de Mallorca tres naus per socorre Messina.

Temps.—Es vent arrabassarà aygo.

Signes.—Es sòl en Acuari, y sa lluna també. Els nins que neixerán avuy serán propensos à malalties en essè joves fets. Ses nines perillan à parts d' aygo.

Feynes.—Sembrau naps y xerovies.

Dijous 22.

SANT VICENS ESPANOL Y SANT ANASTASI

Coranthòres.—Segueixen à St. Antoni de Viana.

Funcions lises.—Al Socós, s' horabaixa, la Mòrt de Santa Rita.

Novenes.—Comènsa sa de Sant Pere Nolasco.

Correus.—A les 9 sòl arribà el de Mahó y à les 12 el de Barcelona per Alcudia. Surt à les 4 des capvespre es de València.

Efemerides.—1655. El Rey embargà ses rendes de la mitra.

Temps.—Aygo amb abundancia, si Deu no heu contraria.

Signes.—Es sòl està en Acuari, y sa lluna en Piscis ó Peixos. Els nins que neixerán avuy serán divertits. Ses nines, beates.

Temps.—Sembrau ses figueres.

Divendres 23.

S. RAMON DE PEÑAFORT Y S. ILDEFONSO

Coranthòres.—Acaban à Sant Antoni de Viana; y comènsan à S. Francesch p' el Beato Ramon.

Funcions.—A Santa Creu y Sant Jaume l' Adoració de les Llagues; en el Socós els Passos.

Costums.—Gala p' el Sant del Rey.

Efemerides.—1811. Morí Don Pere Caro, Marqués de la Romana.

Temps.—Segueixen ses aygos.

Signes.—Es sòl està en Acuari y sa lluna en Piscis. Els nins que neixerán avuy serán menjadós y ses nines patirán d' els uys.

Feynes.—Llaurau ses terres lleujeres.

Dissapte 24.

LA MARE-DE-DEU DE LA PAU

Coranthòres.—Segueixen à Sant Francesch.

Funcions.—Felicicació del Dissapte à Sant Nicolau y à Sant Jaume.

Novenes.—Comènsa sa de la Mare-de-Deu del Candelé.

Correus.—Arriba à les 7 es de Barcelona.

Efemerides.—1631. El Consey donà franquesa à Don Juan Dameto per imprimí sa Historia de Mallorca.

Temps.—Quart creixent à la 1'37 de la matinada. Bón temps.

Signes.—Es sòl en Acuari y sa lluna en Tauro. Els nins que neixerán avuy serán bons per soldats. Ses nines serán determinades.

Feynes.—Podau ses viñes.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Anant cap à Mancò un pagès dins es carril perdé es capell.

SEMBLANSES.—1. En que n' fan cayayons.
2. En que n' hi ha de reals.
3. En qu' entra dins es set.
4. En que n' engana molts.

XARADA.—Ce-ròl.
CAVILACIÓ.—Capillonch.
FUGA.—Na Biela farà es jòch que va fé sa séua fya, Quant poria no colia Y ara que ecli no pòt.

ENDEVINAYA.—Sa rifa de Nadal.

GEROGLIFICH.

VI 6

NVN y ENT (jà 7, 8 ó 9 pessetes!)

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un tinté à un asesino?
2. ¿Y un asesino à un terremòt?
3. ¿Y un terremòt à una òlla?
4. ¿Y una òlla à una senaya?

XARADA

Sa primera per contà
Se sòl usà molts de pichs;
Y molts de nins petits
En el dos sòlen jugà;
Tots dins el tot hem d' està
Tant despèrts com adormits.

MESTRE GRINES.

CAVILACIÓ.

SOUBAJ

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

S.l.m. d. S.l.m.ns
n v.str. n p.d.r.c.nf..
Qu. d.r. m.str. P..
B.n d.sp.tx . n'.ls b.t.ns

ENDEVINAYA.

Es vert y no es juavert,
Es gròch y no es aubercòch
Es agre y no es vinagre,
Y es blanch y no es òu.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.*

A. A. Sereeri.—Lo que mos ha enviat, llevat d' es remey per sedes que no sabem que tal és, té poca gracia ferm. S' endevinaya, be.
S. V. Ciutadella.—Servida sa séua suscripció per un any.
D. J. S. (Binisalem).—Cumplit que sia lo que prevé sa nota que està en cap del semanari, quedarà servit.

17 JANÉ DE 1885

Estampa de sa Viuda y fijos de D. P. J. Gelabert